

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 025256 24 U
Tuzla, 31.12.2024. godine

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija mr. sc. Alme Mujčinović, kao predsjednika vijeća, Amire Ferizbegović i Edina Buljubašića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mirele Šerbečić, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužitelja Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla sa sjedištem u ulici XVIII hrvatske brigade broj 8. Tuzla, koga zastupa punomoćnik Mirnes Ajanović, advokat iz Tuzle, protiv rješenja tuženog Ministarstva obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona broj 10/1-34-030943-24 od 28.10.2024. godine, u upravnoj stvari provjere ispunjenosti uslova za rad i obavljanje djelatnosti tužitelja, odlučujući o zahtjevu tužitelja za odlaganje izvršenja rješenja, dana 31.12.2024. godine donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Izvršenje rješenja Ministarstva obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona broj 10/1-34-030943-24 od 28.10.2024. godine, ODLAŽE SE do donošenja odluke ovog suda po tužbi tužitelja izjavljenoj protiv osporenog akta tuženog bliže opisanog u uvodu rješenja.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv akta tuženog bliže opisanog u uvodu ovog rješenja, tužitelj je ovom sudu, putem naprijed navedenog punomoćnika, podnio tužbu za pokretanje upravnog spora dana 04.11.2024. godine, a zahtjev za odlaganje osporenog rješenja je podnio dana 27.12.2024. godine.

Uz zahtjev je tužitelj dostavio i akt tuženog broj 10/1-04-031552-24 od 08.11.2024. godine, kao dokaz da prethodno nije tražio odlaganje izvršenja rješenja kod tuženog, kao uslov koji mora ispuniti, kako bi mogao postaviti predmetni zahtjev u smislu odredbe člana 17. stav 4. Zakona o upravnim sporovima.

U zahtjevu tužitelja se između ostalog navodi; da je odlaganje izvršenja osporenog rješenja opravdano u cilju zaštite prava studenata, zaposlenih i samog Univerziteta; da je tužitelj dostavio sve dokaze da ispunjava najviše standarde za obavljanje djelatnosti; da odlaganje izvršenja osporenog rješenja tuženom ne bi prouzrokovalo nikakvu štetu niti je protivno javnom interesu, a neodlaganjem izvršenja, došlo bi do katastrofalnih posljedica, koje bi se odrazile na prava studenata, zaposlenih i reputaciju Univerziteta i značajnih finansijskih obaveza za Tuzlanski kanton; da tužitelj predlaže da sud hitno donese „odluku o odlaganju izvršenja osporenog rješenja i privremenoj mjeri osiguranja, kao jedini način za očuvanje prava svih ključnih strana i sprečavanje nenadoknadive štete“; da se nezakonitost postupanja tuženog, po mišljenju tužitelja ogleda u preuranjenom donošenju rješenja, da je rješavanje pitanja vezanih za prostor tužitelja trebalo biti prethodno u nadležnosti Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice Tuzlanskog kantona; da tužitelju nije pružena mogućnost izjašnjavanja u smislu odredbe člana 8. Zakona o upravnom postupku F BiH i da se tužitelju nije dozvolilo produženje roka, što je suprotno odredbi člana 5. istog Zakona; da je u ranijem rješenju broj 10/1-34-010766/24 od 29.04.2024. godine, tužitelju ostavljen rok od godinu dana za otklanjanje nedostataka i po mišljenju tužitelja za donošenje spornog rješenja nema pravnog osnova, jer nije istekao određen rok od godinu

dana, a doneseno je osporeno rješenje; da tužitelj posjeduje akreditaciju izdatu od Agencije za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvaliteta BiH sa rokom važenja do avgusta do 2027. godine; da u postupku tuženog, nema transparentnosti u vezi procjene prostornih i kadrovskih kapaciteta i da je neutemeljena procjena uslova bez konsultacije sa nadležnim organima; da je tužitelju uskraćeno pravo upotrebe prethodno određenog prostora i da je tuženi bio potpuno informisan o preduzetim radnjama tužitelja, uključujući dostavljanje dokaza o napretku i ispunjavanju kadrovskih i prostornih uslova, ali da to nije cijenio, prilikom donošenja osporenog rješenja; da je sudska praksa, u sličnom predmetu, u kojem je Osnovni sud Brčko Distrikta BiH donio rješenje broj 96 0 U 074737 14 U od 24.01.2014. godine, i odložio izvršenje rješenja o oduzimanju licence Evropskom univerzitetu Brčko Distrikt BiH do konačne odluke suda, cijeneći u tom predmetu, da bi izvršenje osporenog rješenja, prije konačne odluke suda nanijelo nenadoknadivu štetu tužitelju, a pored toga i presuda Apelacionog suda Brčko Distrikta broj 32 0 P 474281 24 Mož od 0612.2014. godine, koja po mišljenju tužitelja pruža pravne standarde i smjernice koji su relevantne i u ovom upravnom sporu i da pomenuta presuda ukazuje na propuste i u postupku tuženog u tom predmetu i u ovom predmetu, iz kojih razloga tužitelj predlaže i povrat u prijašnje stanje jer kašnjenje tužitelja u dostavi tražene dokumentacije nije uzrokovano nemarom ili neodgovornošću tužitelja, a da je dozvoljen povrat, time bi tužitelju osigurali zakonito funkcionisanje i zaštili prava studenata koji su upisani kod tužitelja, kao i dostavljanje dokumentacije koja je tužitelju u vrijeme traženja od tuženog bila nedostupna; da se po mišljenju tužitelja materijalna šteta ogleda u gubitku prihoda od školarina, nematerijalne štete, bliže detaljno opisane u zahtjevu, i u narušavanju ugleda Univerziteta, zatim gubitku povjerenja studenata i roditelja u institucije obrazovanja, te predlaže i uviđaj na licu mjesta od strane suda, a radi potpunog i pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja, i uvida u realno stanje kapaciteta kod tužitelja i dr.

Nakon prethodno iznesenog, predlaže da sud donese odluku u skladu sa zakonskim odredbama i sudskom praksom, i odloži izvršenje osporenog rješenja.

Odlučujući o tom zahtjevu sud je razmotrio pomenuti zahtjev, isprave priložene uz zahtjev i tužbu i ocijenio da je zahtjev osnovan.

Naime, odredbama člana 17. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), propisano je:

Član 17.

Tužba, po pravilu, ne sprečava izvršenje upravnog akta protiv kog je podnesena, ako zakonom nije drugačije određeno.

Po zahtjevu tužitelja, organ nadležan za provođenje izvršenja osporenog upravnog akta odložiti će izvršenje do donošenja sudske odluke, ako bi izvršenje nanijelo tužitelju štetu koja bi se teško mogla popraviti, a odlaganje nije protivno javnom interesu, niti bi se odlaganjem nanijela veća nenadoknadviva šteta protivnoj stranci. Uz zahtjev za odlaganje mora se priložiti dokaz o podnesenoj tužbi. Po svakom zahtjevu nadležni organ mora donijeti rješenje najkasnije u roku od tri dana od prijema zahtjeva za odlaganje izvršenja. Nadležni organ iz stava 2. ovog člana može i iz drugih razloga odložiti izvršenje osporenog upravnog akta do donošenja sudske odluke, ako to javni interes dozvoljava.

Pod uslovima iz st. 2. i 3. ovog člana o odlaganju izvršenja upravnog akta protiv kojeg je podnesena tužba može odlučiti i nadležni sud kome je tužba podnesena, ako to pisano zatraži tužitelj. Ovaj zahtjev tužitelj može postaviti samo ako prethodno nije tražio odlaganje izvršenja rješenja kod organa iz stava 2. ovog člana.

Iz sadržaja odredaba člana 17. Zakona o upravnim sporovima proizilazi da za odlučivanje o zahtjevu tužitelja za odlaganje izvršenja upravnih akata, moraju biti kumulativno ispunjeni sljedeći uslovi, i to: da bi izvršenje nanijelo tužitelju štetu koja

bi se teško mogla popraviti, da odlaganje izvršenja nije protivno javnom interesu, niti bi se odlaganjem nanijela veća nenadoknadiva šteta protivnoj strani.

U konkretnom slučaju, tuženi osporenim rješenjem, koje se pobija predmetnom tužbom, zbog prestanka ispunjavanja uslova za rad i obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja na području Tuzlanskog kantona, tužitelju oduzima licencu - dozvolu za rad na području Tuzlanskog kantona i obavezuje tužitelja da korisnicima usluga osigura zaštitu svih stečenih, zakonom propisanim, ugovorenih i drugih prava i da je osnivač tužitelja supsidijarno odgovoran za izvršenje istih obaveza, uz primjenu odredaba člana 28. stav 1. Zakona o visokom obrazovanju (Službene novine Tuzlanskog kantona broj 21/21, 22/21, 5/22, 11/22 i 16/22), za koju odluku je dao detaljno obrazloženje.

Navode rješenja tuženog, tužitelj osporava podnesenom tužbom, koje djelimično ponavlja i u predmetnom zahtjevu i predlaže odlaganje izvršenja rješenja.

Odlučujući o osnovanosti zahtjeva za odlaganje izvršenja, ovaj sud je mišljenja, da tužitelj ispunjava sva tri kumulativna uslova predviđena odredbom člana 17. Zakona o upravnim sporovima, za odlaganje predmetnog rješenja.

Naime, ovaj sud u prilogu dostavljenim uz zahtjev: ugovorima o radu zaključenim u periodu od 2016. godine do 10. mjeseca 2024. godine, iz kojih proizilazi da je tužitelj zaključio ugovore sa nastavnicima i saradnicima koji pokrivaju kadrovski i nastavni proces, zahtjevima studenata za ispis sa Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla, uplatama za ispis studenata i ispisnicama, iz kojih proizilazi da su studenti nakon donošenja osporenog rješenja podnosili zahtjeve za ispis i ispisali se sa Univerziteta, je imao dovoljno osnova za zaključak da bi izvršenje osporenog rješenja nanijelo tužitelju štetu, koja bi se teško mogla popraviti.

Stoga, imajući u vidu navode iz zahtjeva za odlaganje izvršenja, kao i potencijalnu štetu koja bi tužitelju mogla nastati izvršenjem rješenja, sud je ocijenio da postoji realna mogućnost da bi izvršenjem osporenog rješenja tužitelj pretrpio štetu koja bi se teško mogla popraviti, a da odlaganje predmetnog izvršenja nije protivno javnom interesu, i da neće nanijeti veću nenadoknadivu štetu protivnoj strani.

S obzirom na izloženo, na osnovu odredaba člana 17. stav 4. Zakona o upravnim sporovima odlučeno je kao u izreci rješenja.

Z a p i s n i č a r:
Mirela Šerbečić s.r.

Predsjednik vijeća
mr.sc. Alma Mujčinović s.r.

POUKA: Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.